

Beretning o. lovf. om apoteksvirksomhed

Underbilag til bilag 5

INDENRIGSMINISTERIET

Den 25. marts 1982.

Indenrigsministerens kommentarer til henvendelsen af 8. februar 1982 fra Danske Apoteksteknikeres Forening

Af hensyn til overskueligheden er indenrigsministeriets kommentarer knyttet til de bestemmelser i lovforslaget, som har givet Danske Apoteksteknikeres Forening anledning til bemærkninger.

ad § 1, stk. 2

Et håndkøbsudsalg (tidligere benævnt C-udsalg) er et ud salg, der modtager varer fra et bestemt selvstændigt apotek, men som ikke drives for apotekerens regning; det er typisk indrettet hos en handlende, som honoreres ved en rabat på de varer, som modtages fra apoteket. Der var pr. 31. december 1980 etableret 835 håndkøbsudsalg.

Håndkøbsudsalg er typisk oprettet i landdistrikter og i forstæderne til større byer, og for forbrugerne her indebærer håndkøbsudsalget en bekvem adgang til indkøb af et udsnit af det lægemiddelsortiment, der kan udleveres fra et apotek uden recept (håndkøbsvarer). Derudover har forbrugeren adgang til at indlevere recepter til håndkøbsudsalget og til senere, i mange tilfælde samme dag, at afhente det ordinerede lægemiddel der.

En nedlæggelse af håndkøbsudsalgene, således som det er ønsket af Apoteksteknikerforeningen, vil i høj grad besværliggøre adgangen til lægemidler for mange forbrugere.

Et apoteksudsalg (tidligere benævnt B-udsalg) er en enhed, der er knyttet til et selvstændigt apotek og drevet for pågældende apotekers regning i selvstændige lokaler med et af apotekeren ansat fagligt personale (apoteksteknikere), uden selvstændig receptspektion. Der er ca. 90 apoteksudsalg.

Apoteksudsalget råder over et betydelig bredere sortiment af håndkøbsvarer end det, der i almindelighed findes i håndkøbsudsalget, og apoteksudsalget kan i en vis udstrækning yde en faglig vejledning.

Hvis etablering og drift af apoteksudsalg skal være økonomisk forsvarlig, forudsættes det, at ud salget kan opnå en vis ikke ubetydelig omsætning. Oprettelse af apoteksudsalg vil kun i et meget beskedent omfang være et økonomisk forsvarligt alternativ til de eksisterende håndkøbsudsalg.

ad § 7

Apoteksteknikerforeningens bemærkninger giver ikke indenrigsministeriet anledning til kommentarer.

ad § 8

Der henvises til kommentaren ovenfor ad § 1, stk. 2.

ad § 12, stk. 2

Forhandling til forbrugerne af apoteksforbeholdte lægemidler er apotekernes hovedvirksomhed, og denne virksomhed er obligatorisk.

Virksomheden omfatter imidlertid som et naturligt og nødvendigt led i apotekernes service også forhandling af ikke-apoteksforbeholdte lægemidler og af andre varer såsom medicinske utensilier, teknisk/kemiske artikler og gifte samt mange mærkevarer (hudplejemidler, tandpasta m.v.).

Behovet for handel med disse varer kan variere fra sted til sted, og apotekeren er derfor frit stillet med hensyn til sortimentet. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der ikke tilsigtes nogen større og gennemgribende ændring af apotekernes forhandling af disse varer, og at der ikke for tiden er planer om at udnytte bemyndigelsen. Alene hvis fremtidige analyser måtte vise, at salget af visse varegrupper er klart urentable, kan det efter drøftelser med de berørte organisationer komme på tale at udnytte hjemmelen.

For så vidt angår foreningens ønske om, at apotekernes informationsopgaver fastlæg-